

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 9C/44/2012  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612211900  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612211900.9

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: X.. N. R., B.. XX.XX.XXXX, X. U., W. X. XXXX/X, právne zastúpený Mgr. Jurajom Berčom, advokátom so sídlom v Spišskej Novej vsi, Zimná 59 proti žalovanej: T.. T. R., B.. XX.XX.XXXX, X. U., Z. W.L.C. XXXX/X, o ochranu osobnosti takto

### rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Nezaväzuje žalovanú k úhrade súdneho poplatku z návrhu.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 17.7.2012 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej upustiť od poškodzovania jeho dobrého mena, povinnosť odstrániť následky porušovania jeho dobrého mena tak, že sa mu písomne ospravedlní za svoje konanie, ktorým porušila jeho dobré meno. Zároveň požadoval od žalovanej vzhľadom na rozsah zásahu do jeho osobnostných práv náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur. V návrhu opísal viacero konaní žalovanej, ktorými zasiahla do jeho osobnostných práv. Uviedol, že žalovaná sa po rozvode ich manželstva verejne vyjadrila, že ho zničí a dostane do basy. Krátko po rozvode vyzradila jeho činnosť a príslušnosť k Slovenskej informačnej službe, čím zámerne skomplikovala postavenie a charakter jeho práce a vystavila ho bezpečnostnému riziku s možnou ujmom na zdraví a živote. V auguste 2009 žalovaná protiprávne vymenila zámok na byte, čím mu zamedzila prístup do ich spoločného bytu, v ktorom sa nachádzali veci v jeho výlučnom vlastníctve, osobné veci, bankomatové karty, dokumenty a krycie doklady patriace Slovenskej informačnej službe. Tým mu spôsobila množstvo pracovných problémov, pričom doklady mu vydala až dňa 23.10.2009. Uvedené vyvolalo negatívne reakcie jeho nadriadených a spolupracovníkov a zasiahlo do jeho súkromia natoľko, že v mesiaci január 2010 požiadaval o uvoľnenie zo služobného pomeru.

Žalovaná sa dopustila neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv aj tým, že šírila o ňom nepravdivé informácie. V mesiaci november 2009 v sporiteľni mu pracovníčka sporiteľne vytýkala, že žalovanú fyzicky napadá a spomenula aj jeho príslušnosť k Slovenskej informačnej službe. Takéto obvinenie sa ho dotklo, pretože žalovanú nikdy fyzicky nenapadol. Žalovaná šírila nepravdivé informácie o ňom aj vo svojom zamestnaní. V dôsledku toho kolegyňa žalovanej opakovane hrubým spôsobom porušila bankové predpisy, čím mu spôsobila množstvo problémov a neprijemností. O uvedenom svedčí aj mailová komunikácia medzi regionálnou riaditeľkou pobočky banky a vedením banky, kde je opísaný ako človek, ktorý žalovanej znepríjemňuje život. Uvedené sa ho dotklo natoľko, že on i jeho rodičia zrušili v tejto banke všetky bankové účty. Žalovaná sa ďalej snažila jeho matku presvedčiť, že je psychopat.

Nadviazala kontakt s jeho bývalou priateľkou v zahraničí, oslovila rodičov jeho známej, ktorej rodičia navštívili jeho rodičov a dožadovali sa toho, aby dal pokoj ich dcére. Jeho rodičov navštívila aj rodinná známa a žiadala, aby mu dohovorili, aby neubližoval žalovanej. Matka terajšieho partnera žalovanej obťažovala jeho starú mamu a žiadala, aby urobila s ním poriadok z dôvodu, že prenasleduje a ubližuje žalovanej. Tým sa narušili vzťahy v rodine, ktorá ho na základe tvrdení žalovanej vnímala ako človeka, ktorý im spôsobuje problémy. Zníženia jeho spoločenskej vážnosti a poškodenia jeho dobrého mena sa dopustila aj právna zástupkyňa žalovanej, ktorej vyjadrenia v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 2C/161/2010 neboli pravdivé a poškodili ho z hľadiska ďalšieho konania pred súdom. Informácie poskytla právnej zástupkyňi žalovaná.

Žalovaná sa ďalej verejne vyjadrovala, že v marci 2010 odkúpil pozemok v Smižanoch podvodným spôsobom a že jej znemožňuje užívať nehnuteľnosť patriacu do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Uvedené uviedla aj v novembri 2011 v žiadosti o odkúpenie pozemku doručenej obci Smižany s cieľom bolo poškodiť ho pred pracovníkmi obecného úradu a obyvateľmi obce. Žalovanej pritom nikdy neznemožňoval užívanie spoločnej nehnuteľnosti. Na Obecnom úrade v Smižanoch žalovaná opakovane poskytla krivú svedeckú výpoveď s cieľom obviniť ho z priestupku a poškodiť jeho dobré meno. Na základe toho bol opakované uznaný vinným, bola mu opakovane uložená pokuta. Na základe jeho odvolaní tieto rozhodnutia však boli zrušené. Opakovane tiež na Obecnom úrade v Smižanoch žalovaná oznamovala nepravdivé údaje, kritizovala jeho správanie, následkom čoho bolo porušenie jeho občianskych práv. O uvedenom svedčí list starostu obce, v ktorom sa neúctivo vyjadruje na jeho adresu a adresu jeho rodiny. Žalovaná od roku 2009 so svojim partnerom cielene ničila jeho povesť tým, že ho nahlasovala na polícii ako páchatela skutkov, ktoré sa nestali alebo ich spáchala iná osoba. Týmto úmyselným konaním privodila niekoľko správnych konaní, v ktorých bol uznaný vinným. Cieľom konania žalovanej bolo poškodiť jeho povesť do tej miery, aby pri opätovnom uchádzaní sa do služobného pomeru bol vyhodnotený ako nespôsobilý pre výkon služby. V konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 9C/135/2011 doručila žalovaná súdu vyjadrenie, v ktorom ho obvinila z porušovania dobrých mravov, vydierania, násilnosti, fyzického napadania jej partnera, poškodzovania majetku, psychického týrania, zastrážovania, vyhrážania sa zabitím, urážok jej osoby a násilníckeho správania. Tieto tvrdenia žalovanej sú nepravdivé a výrazným spôsobom poškodzujú jeho česť a dôstojnosť. Ak by tieto tvrdenia boli pravdivé spomenula by tieto obavy aj v rozvodovom konaní, kde však tvrdila len to, že opustil ich spoločnú domácnosť. Aj toto tvrdenie je klamstvom. Bola to žalovaná, ktorá ho vyhodila na ulicu. Ak by žalovaná skutočne počítavala obavy o svoj život, nechodila by po ich rozvode za ním na chatu, o čom svedčia textové správy z jej mobilného telefónu.

Žalobca ďalej v žalobnom návrhu citoval viacero vyjadrení žalovanej v rámci súdnych konaní vedených tunajším súdom, v ktorých žalovaná uvádzala, že zneužil ich intímne spoločne fotografie, že znepríjemňuje život jej a jej rodine, kontaktuje bývalú manželku jej terajšieho partnera, že fyzicky napadol jej partnera, poukazovala na jeho nadradené, vulgárne a násilnícke správanie. Tieto jej tvrdenia označil za nepravdivé. Žalovaná sa na verejnosti prezentuje ako obeť a tým chce docieľiť, aby žalobcu všetci vnímali ako človeka, ktorý ju obťažuje, vyhráža sa, vyvíja psychický a fyzický nátlak a obťažuje celú jej rodinu. Krivým obvineným je aj tvrdenie žalovanej, že ju úmyselne vystavil hrozbe dopravnej nehody. Pravdou je, že žalovaná so svojim partnerom užívala motorové vozidlo, čím znižovala jeho technický stav. Neuhradila povinné zmluvné poistenie, čo zámerne zamlčala žalobcovi. Na základe toho bol uznaný vinným zo spáchania priestupku a bola mu uložená pokuta.

Žalovaná napriek jeho výzvam neupustila od svojho konania. Naopak zmanipulovala aj svojho partnera, aby na neho podal trestné oznámenie, v ktorom ho obvinil z fyzického napadnutia a nebezpečného vyhrážania. Žalovaná sa tým snažila znížiť jeho spoločenskú vážnosť a privodiť mu trestné stíhanie. Pred príslušníkmi polície uviedla, že napadol jej partnera napriek tomu, že incidentu medzi nimi nebola vôbec účastná a tiež, že sa jej vyhrážal formou SMS. Tým už prekročila únosnú mieru a hranicu tolerancie. Dovtedy si myslel, že žalovaná od svojho konania upustí a bránil sa ochrany svojich práv súdnou cestou. V súvislosti s výpoveďou žalovanej na polícii ho navštívil príslušník polície, ktorý mu dohovára, aby dal žalovanej pokoj a keď mu chcel vysvetliť, že tvrdenia žalovanej nie sú pravdivé, odmietol sa s ním baviť. Následne keď podal trestné oznámenie on, ten istý príslušník polície ho nevypočul, nevypočul svedkov a bez vykonania dokazovania skonštatoval, že nejde o trestný čin. Zámerným konaním žalovanej došlo k zásahu do jeho občianskej cti, bola narušená jeho spoločenská vážnosť natoľko, že sa bezúspešne snaží zamestnať v Slovenskej informačnej službe a v Policajnom zbore SR.

Na pojednávaní žalobca zotrval na skutočnostiach uvádzaných v žalobe. Uviedol, že konanie žalovanej, ktoré považuje za neoprávnený zásah do jeho práv začalo asi v roku 2009 tým, že žalovaná vymenila zámok ich spoločného bytu. Žalovaná vedela, že má v byte doklady, ktoré potrebuje. Už predtým sa vyjadrila, že ho zničí, že mu zničí kariéru. Uvedený zásah trval po dobu asi dvoch mesiacov, v dôsledku čoho sa nemohol vrátiť do práce. Jeho spolupracovníci sa snažili žalovanej dohovoriť. On bol upozornený na to, že žalovaná môže o ňom rozširovať veci, ktoré mu môžu uškodiť v zamestnaní. Žalovaná o ňom rozširovala nepravdivé veci, že som násilník, že sa vyhráza zabitím jej a jej partnerovi a podobne. V dôsledku konania žalovanej bol nútený požiadať zamestnávateľa o uvoľnenie zo služobného pomeru. Išlo o závažné rozhodnutie, keďže mal len niekoľko mesiacov pred výsluhovým dôchodkom. Po určitej dobe bol oslovený zo strany predchádzajúceho zamestnávateľa, že majú záujem o jeho prácu. Problémy so žalovanou však naďalej pretrvávali a tak napriek tomu, že si podal žiadosť o opätovné prijatie do služobného pomeru, toto bolo zamietnuté.

Ďalším neoprávneným zásahom zo strany žalovanej bola tá skutočnosť, že ho očierňovala v jej zamestnaní, opisovala to ako jej znepríjemňuje život, že jej chce ublížiť. Následkom toho v banke, kde pracovala si nedokázal nič vybaviť. Preto aj podal sťažnosť a z ústredia banky mu došlo ospravedlnenie z dôvodu zisteného pochybenia pracovníčok banky. V dôsledku správania sa pracovníkov banky k nemu zrušil všetky svoje účty v tejto banke a účty zrušili aj jeho rodičia. Ďalším zásahom je to, že žalovaná uvádzala o ňom, že je násilník, že sa jej vyhráza. V dôsledku toho v roku 2009 rodičia žalovanej odmietli s ním komunikovať. Keď matku žalovanej navštívil na jej pracovisku, jej spolupracovníci ju pred ním zatajovali. Správanie sa žalovanej a jej vyjadrenia sa prejavili aj v jeho rodine. Brat žalovanej pred jeho rodičmi žiadal, aby dal pokoj žalovanej a jej rodičom, že ho zabije a aj si to odsedí. Zásah do jeho osobnostných práv pocítil aj pokiaľ sa týka správania sa terajšieho partnera žalovanej k nemu, ktorý sa mu vyhráжал zabitím, fyzicky ho napadol. Žalovaná štvla ľudí proti nemu a tým mu spôsobovala problémy. Zo strany žalovanej voči jeho osobe bolo podané trestné oznámenie a taktiež trestné oznámenie bolo podané zo strany jej terajšieho partnera. V trestnom konaní sa musel brániť, cítil sa nepríjemne, chodili za ním policajti, vypočúvali ho. Trestné oznámenia voči jeho osobe boli odložené. Prístup k nemu v týchto konaniach zo strany policajtov bol úplne iný ako prístup v konaniach, ktoré boli vedené na základe jeho trestných oznámení, v dôsledku čoho podával na postup polície sťažnosti. Na žalovanú podal trestné oznámenie asi pred mesiacom za ohováranie vzhľadom na jej vyjadrenia pri výsluchu na polícii. Podanie trestného oznámenia, alebo oznámenia priestupku nepovažuje za neoprávnený zásah, za ten považuje to, že žalovaná ho krivo obvinila. Žalovaná sa cielene snažila zničiť jeho dobrú povesť tým, že ho ohovárala v okolí.

Za ďalší neoprávnený zásah zo strany žalovanej považuje to, že v žiadosti o odkúpenie pozemku pod chatou, ktorú zasielala Obecnému úradu v Smižanoch uviedla, že jej znemožňuje prístup do chaty, že sa nepodieľa na splácaní úveru, že v minulosti nadobudol pozemok na základe zatajovaných faktov. Na základe toho bolo začaté správne konanie ohľadom neohlásených drobných stavieb, v rámci ktorého poskytla žalovaná úradu krivú výpoveď. Stavebný úrad v rozpore so zákonom dvakrát rozhodol o udelení pokuty jeho osobe, čo bolo Krajským úradom zrušené v dôsledku jeho odvolania. V súvislosti s tým poukázal na to, že pokiaľ sú vykonávané previerky pre účely zamestnania kde pracoval, je vykonávaná previerka na obecných a mestských úradoch, kde zo strany žalovanej bol vykreslený tak, že pracovníci obecného úradu nadobudli o ňom zlú mienku. Ďalším dôvodovom podania žalobného návrhu z mojej strany je to, že žalovaná v roku 2008 nezaplatila poisťku za auto, ktoré v tom čase užívala. V dôsledku čoho toho bol v roku 2010 riešený v správnom konaní.

V dôsledku skutočností, že žalovaná ho opisovala ako násilníka, zlého človeka, ktorý jej ubližuje, došlo k problémom aj v jeho rodine. Jeho starých rodičov navštevovali rôzni ľudia a žiadali, aby mu dohovorili, aby zmenil svoje správanie. V dôsledku toho sa starí rodičia trápia. Medzi ľuďmi, ktorí mu dohovárali bola aj jeho krstná matka. S negatívnymi reakciami sa stretol aj v iných inštitúciách. V roku 2009 navštívil sporiteľňu, kde pracuje jeho bývalá spolužiačka a táto mu vytykala, že žalovanú bije a žiadala, aby s tým prestal. Za ďalší zásah považuje to, že bol vyvesený na mestskej tabuli ako bezdomovec s tým, že má nedoplatky na poplatkoch za komunálny odpad. Tým, že ho žalovaná odhlásila z trvalého pobytu chcela len to, aby bola očiernená jeho osoba.

Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. K skutočnostiam uvádzaným žalobcom uviedla, že nemôže ovplyvniť konanie pracovníkov banky, či obecného úradu. V období, ktoré popisoval žalobca, pracovala v pobočke banky v Poprade a s pracovníkmi v pobočke v Spišskej Novej Vsi neprichádzala

do styku. Pokiaľ sa aj stala nejaká chyba, bola to chyba pracovníčky, ku ktorej nemohlo dôjsť v dôsledku jej konania. Mailovú komunikáciu riaditeľky banky s ústredím žalobca získal z jej mailovej pošty, do ktorej sa dostal bez jej vedomia a súhlasu, čo bolo potvrdené políciou. Z jej mailovej pošty sa dozvedel aj o žiadosti na odkúpenie pozemku pod chatou. Ďalej uviedla, že nikdy o žalobcovi nehovorila, že je zlým človekom, vždy len reagovala na veci, z ktorých ju obvinil on. Pokiaľ sa týka konania ohľadom neohlásenia drobných stavieb, s týmito stavbami ona nemala nič spoločné. To, že žalobca fyzicky napadol jej terajšieho partnera je pravdou, preto bolo dané aj trestné oznámenie. Osobne pritom nebola, ale priebeh udalosti jej vyrozprával jej terajší partner. Zabitím sa jej žalobca vyhrážal len raz, o čom povedala len svojim rodičom. O žalobcovi sa nikdy pred inými osobami nevyjadrovala negatívne. Osobné dokumenty žalobcu nikdy nezadržovala, tieto žalobca nosil vždy sebe. Čo sa týka pracovníčky sporiteľne s touto komunikovala len ohľadom účtov v súvislosti s konaním vedeným tunajším súdom na návrh žalobcu o vrátenie daru. Poukázala na to, že v určitom období boli doručované určitým osobám jej intímne fotografie, medzi iným aj matke jej terajšieho partnera. S pracovníčkou Obecného úradu v Smižanoch bola v kontakte len v súvislosti s jej predvolaním ohľadom drobných stavieb, kde sa vyjadrila, že ona drobné stavby nepostavila. Príslušníka polície, ktorý mal vyhľadať žalobcu pozná len v súvislosti s tým, že bola predvolaná a vypočutá v konaní, ktoré bolo začaté na základe trestného oznámenia žalobcu. Žiadosť na Okresnú prokuratúru v Spišskej Novej Vsi ohľadom odkúpenia pozemkov pod chatou podala z dôvodu, že podľa nej toto odkúpenie nepreběho v súlade s právnymi predpismi.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Podľa vyjadrenia žalobcu k neoprávneným zásahom do jeho osobnostných práv zo strany žalovanej malo začať dochádzať v roku 2009, kedy v čase pred rozvodom ich manželstva žalovaná bez jeho vedomia vymenila zámok na ich spoločnom byte a do tohto mu zamedzila prístup. V byte mal pritom svoje osobné veci, platobné karty, doklady, ako aj doklady týkajúce sa jeho práce. Skutočnosť, že zo strany žalovanej došlo k výmene zámku bytu žalovaná nepoprela. Výzvou zo dňa 20.10.2009 žalobca vyzval žalovanú, aby mu vydala jeho osobné veci, okrem iného aj osobné dokumenty (vysvedčenia, osvedčenia, preukazy a pod.). V súvislosti s výmenou zámku a zadržiavaním osobných dokladov, podľa vyjadrenia žalobcu, došlo k problémom v jeho práci. V dôsledku toho, ale aj skutočnosti, že žalovaná vyzradila jeho pôsobenie v zamestnaní, v januári 2010 požiadal svojho zamestnávateľa o uvoľnenie zo služobného pomeru. Neskôr, keď požiadal o znovuprijatie a to v septembri 2010 a júni 2012, dostal zamietavé stanoviská a to napriek neoficiálnemu príslubu, že jeho žiadosť bude vybavená kladne. Podľa vyjadrenia žalobcu dôvodom jeho opätovného neprijatia mali byť podania žalovanej zaslané jeho poslednému zamestnávateľovi.

Neoprávneným zásahom do práv žalobcu zo strany žalovanej mala byť skutočnosť, že žalovaná sa negatívne o žalobcovi vyjadrovala v jej zamestnaní a to v pobočke banky, v ktorej mal žalobca, ako aj jeho rodičia založené účty. Z odpovede banky zo dňa 29.12.2009 na sťažnosť žalobcu bolo zistené, že žalobcovi bolo dané ospravedlnenie za neprijemnosti spôsobené správaním zamestnancov banky a pochybenie zamestnanca pri žiadosti o zablokovanie a znovuvydanie platobnej karty žalobcovi. Z listu banky zo dňa 4.5.2010 je zrejmé pochybenie banky pri vybavovaní žiadosti žalobcu o odklad splátok hypotekárneho úveru. Z predloženej mailovej komunikácie medzi riaditeľkou pobočky banky a jej ústredím bolo zistené, že zo strany banky vo vzťahu k žalobcovi došlo k dvom pochybeniam. Z uvedenej mailovej komunikácie bolo zistené, že k sťažnostiam voči banke má žalobcu motivovať postup voči bývalej manželke, ktorá je zamestnankyňou banky, ktorý sa snaží zneprijemňovať jej život, jej rodinu a všetkým v jej blízkosti. Ďalej sa v nej uvádzalo, že žalobca často navštevuje pobočku banky a každému rozpráva o problémoch účastníkov a nespravodlivosti voči nemu. Vypočutá svedkyňa Ing. Mária Nováková, ktorá bola nadriadená žalovanej uviedla, že v práci mali vedomosť o tom, že medzi účastníkmi konania je nejaký problém, bližšie okolnosti im však neboli známe. Detaily súkromného života žalovanej nepoznala. Žalovaná sa pred ňou nikdy vo vzťahu k žalobcovi nevyjadrila urážlivým alebo hanlivým spôsobom. Nevedela sa vyjadriť, na základe čoho sa pracovníci banky mali správať voči žalobcovi neústretovo. K pochybeniu zo strany pracovníkov banky podľa nej došlo neúmyselne.

Ďalším neoprávneným zásahom malo byť negatívne vyjadrovanie sa žalovanej o žalobcovi pred pracovníkmi Obecného úradu v Smižanoch s úmyslom poškodiť jeho meno. V žiadosti o odkúpenie pozemkov zo dňa 4.11.2011, ktorú žalovaná adresovala Obecnému úradu v Smižanoch uviedla, že žalobca v roku 2010 pri odkúpení pozemku od obce zamlčal skutočnosť o rozvode ich manželstva a

tým cielene skomplikoval situáciu pri vyporiadaní ich bezpodielového spoluvlastníctva a zamedzil jej prístup k chate, ktorá stojí na odkúpenom pozemku a ktorá je ich spoločným majetkom. Tiež v žiadosti uviedla, že žalobca sa nepodieľa na splácaní úveru, ktorý bol čerpaný pri kúpe chaty. Z oznámenia o vybavení Okresnej prokuratúry SR zo dňa 30.9.2013 bolo zistené, že žalovaná podala žiadosť o preverenie správnosti postupu obce pri predaji pozemku žalobcovi, ktorou žiadala predaj zrušiť a vyhlásiť kúpnu zmluvu za neplatnú. Prokuratúrou bolo žalovanej oznámené, že vo veci nebola zistená možnosť prokurátora zrušiť predaj alebo vyhlásiť kúpnu zmluvu za neplatnú a uplynutie lehoty, v ktorej prokurátor v prípade zistenia nezákonnosti je oprávnený podať protest. Svedkyňa Ing. Ľudmila Krotká uviedla, že ako zamestnankyňa Obecného úradu v Smižanoch bola so žalobcom v kontakte v súvislosti s uzatvorením nájmovej a neskôr kúpnej zmluvy pokiaľ sa týka kúpy pozemkov. Neskôr bola v kontakte s oboma účastníkmi a to v priestupkovom konaní, ktoré sa týkalo drobných stavieb pri chate. Z priestupku bol dvakrát uznaný vinným len žalobca, tieto rozhodnutia boli zrušené Krajským stavebným úradom. Svedkyňa tiež vybavovala žiadosť žalovanej o odkúpenie pozemku, avšak obsah tejto žiadosti žiadnym spôsobom neovplyvnil jej konanie, resp. správanie alebo názor voči účastníkom konania. Spolu s externým pracovníkom úradu bola zameriavať pozemky v okolí chaty účastníkov, kde asistovala aj hliadka obecnej polície a to z dôvodu, že už predtým mali na úrade nespočetné množstvo listov žalobcu, ktoré boli urážajúce a teda uvedené nemalo žiadny súvis so žalovanou. Žalobca predložil súdu list podpísaný starostom obce zo dňa 5.4.2012, v ktorom bol žalobca vyzvaný, aby pracovníkov obce nevťahoval do súdnych konaní s bývalou manželkou s tým, že ide len o ich problém. V liste sa uvádza, že žalobca si svoje meno vytvára sám, vyjadreniami, listami a ďalším konaním.

Dňa 25.2.2012 podal žalobca oznámenie o priestupku proti žalovanej preto, že ako obvinená z priestupku podala v správnom konaní dňa 10.1.2011 a 2.11.2011 úmyselne nepravdivú a neúplnú informáciu s cieľom zbaviť sa obvinenia a vyhnúť sa sankcii za spáchaný priestupok. Spisový materiál v uvedenej veci bol predložený Obvodnému úradu, Odbor všeobecnej a vnútornej správy. Uvedené sa týkalo priestupkového konania vedeného stavebným úradom vo veci spáchania stavebného priestupku týkajúceho sa uskutočnenia drobných stavieb bez povolenia, z ktorého bol žalobca rozhodnutím zo dňa 4.5.2011 uznaný vinným. Uvedené rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Košiciach. Opätovne vo veci rozhodla Obec Smižany dňa 9.1.2012, ktorým rozhodnutím bola opätovne uznaná vina žalobcu zo spáchania stavebného priestupku. Aj toto rozhodnutie bolo zrušené odvolacím orgánom v dôsledku odvolania žalobcu.

Dňa 1.3.2012 podal žalobca proti žalovanej oznámenie o priestupku, ktorého sa mala dopustiť tým, že ho opakovane označila ako páchatela poškodzovania vchodových dverí ich spoločného bytu. Tieto tvrdenia prezentovala na súdnom pojednávaní a obvinením z poškodzovania jeho vlastného majetku mu spôsobila poškodenie dobrého mena a povesti v širšom okolí. Spisový materiál v uvedenej veci bol predložený ako podnet na začatie konania o priestupku Obvodnému úradu, Odbor všeobecnej a vnútornej správy. Podaniami zo dňa 1.3.2012 a 18.3.2012 žalobca urobil oznámenie o priestupkoch, ktorých sa mal dopustiť terajší partner žalovanej tým, že dňa 23.1.2012 poškodil jeho motorové vozidlo a tým, že žalobcu označil ako páchatela poškodzovania motorového vozidla žalobcu. Obe oznámenia boli predložené ako podnet na začatie konania o priestupku Obvodnému úradu, Odbor všeobecnej a vnútornej správy.

Ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobca uviedol aj podávanie trestných oznámení a podnety na správne konanie na jeho osobu zo strany žalovanej a jej terajšieho partnera. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, Odbor poriadkovej polície zo dňa 12.7.2012 bolo zistené, že na základe trestného oznámenia žalovanej bolo vedené trestné stíhanie pre prečin poškodzovania cudzích práv, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že v priebehu mesiaca december 2011 sa opakovane prihlásil do mailovej schránky žalovanej, zmenil jej prihlasovacie heslo, čím jej znemožnil užívanie jej mailu a zo schránky zrejme odstránil komunikáciu medzi žalovanou a jej právnou zástupkyňou týkajúcou sa súdnych konaní. V tom istom období mal nezisteným spôsobom zmeniť prihlasovacie údaje žalovanej na internetovej stránke facebook a oboznámiť sa s jej komunikáciou na tomto portály. Uvedeným uznesením bola vec postúpená na prejednanie priestupku z dôvodu, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Podľa zápisnice napísanej dňa 27.2.2012 na Obvodnom oddelení PZ žalovaná vo veci podozrenia z trestného činu nebezpečného prenasledovania uviedla, že žalobca sa jej a jej terajšiemu partnerovi začal vyhrážať formou SMS, ako aj osobne a tieto vyhrážky v nej vzbudzujú obavu o jej život, ako aj zdravie a život jej dieťaťa. V súvislosti s podávaním trestných oznámení žalobca súdu predložil mail adresovaný mu príslušníkom polície, v ktorom ho okrem iného policajt žiadala, aby

žalovanej už neublížoval. Dňa 25.2.2013 Ministerstvom vnútra SR, Sekciou kontroly a inšpekčnej služby bolo začaté trestné stíhanie a uznesením zo dňa 30.9.2013 vznesené obvinenie pre zločin marenia spravodlivosti preto, že príslušník polície spracoval zápisnicu o výsluchu osoby žalobcu, v ktorej opísal okolnosti na základe tzv. neformálneho rozhovoru, ktoré žalobca nikdy netvrdil a predmetná zápisnica naopak neobsahuje to, čo žalobca považoval za potrebné. Žalobca zápisnicu nikdy nepodpísal, aj keď je podpísaná v jeho mene a z údajov páchatel' vychádzal pri rozhodnutí uznesením o odovzdaní veci na prejednanie priestupku. Závery tohto konania použil aj v inom trestnom konaní, v ktorej uznesením trestné oznámenie žalobcu odmietol. Svedok Mgr. Pavol Bodák - príslušník polície uviedol, že s účastníkmi konania prišiel do kontaktu v súvislosti s vyšetrovaním na základe trestných oznámení. Počas vyšetrovania žalobcu navštívil raz na chate, ktorú žalobca užíva, čo bolo v súvislosti s výsluchom žalobcu v rámci vyšetrovania, navštívil ho teda služobne. Žalobcu síce poznal od detstva, avšak neboli priatelia. V súvislosti so šetrením, ktoré som vykonával sa jeho osobný názor na žalobcu zmenil, avšak nie v súvislosti s tým, čo uvádzala žalovaná. Žalobcovi povedal svoj názor a to, aby sa snažil so žalovanou dohodnúť. Žalovaná vo svojich výpovediach neuvádzala hanlivé alebo urážlivé vyjadrenia vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca to nebral do úvahy a po skončení vyšetrovania mu vypisoval mailom správy, v ktorých ho ponižoval, ohováral a podobne.

K neoprávneným zásahom zo strany žalovanej do osobnostných práv žalobcu ďalej malo dôjsť tým, že žalovaná o žalobcovi šírila nepravdivé informácie, ktoré znížili jeho vážnosť, poškodili jeho dobré meno. Žalovaná sa o žalobcovi mala vyjadrovať ako o zlom človeku, ktorý je agresívny, vulgárny, psychicky a fyzicky jej ubližoval, útočí na jej terajšieho partnera, vyhráža sa. K uvedeným skutočnostiam boli na návrh žalobcu vypočutí viacerí svedkovia.

Svedkyňa Petra Gardošíková vo svojej výpovedi uviedla, že žalobcu pozná od strednej školy. Bol to žalobca, ktorý jej oznámil už pred rokom resp. dvoma, že ju bude navrhovať vypočuť ako svedkyňu v súdnych konaniach so žalovanou. S oboma účastníkmi sa pri ich stretnutiach rozprávala aj o ich súkromnom živote. Vždy sa snažila správať nestranné, ani jednému z nich nič nevytýkala. Potvrdila, že niekedy koncom roku 2009 žalobcovi povedala, že počula, že žalovanú bil. Žalobca bol rozhorčený, dotklo sa ho to. Neuviedla, kto jej poskytol takúto informáciu, avšak určite nie žalovaná. Napriek tejto okolnosti sa jej postoj k žalobcovi nezmenil. Žalovaná sa pred ňou o žalobcovi nevyjadrovala nijak hanlivo, opovržlivo, nevyjadrila sa ani o príčinách rozpadu ich vzťahu a to na rozdiel od žalobcu, ktorý sa vyjadroval viac impulzívne. Bol to žalobca, ktorý jej spomínal, že žalovaná ho nepustila do bytu a že nemá k dispozícii doklady, ktoré sa týkali jeho účtov.

Svedkyňa Terézia Chovancová, uviedla, že ani jeden z účastníkov sa jej nezdôveroval s ich vzájomným vzťahom. Hoci sa osobne pozná s rodičmi žalobcu, s týmito sa v súčasnej dobe nestretáva a to odvtedy, kedy v roku 2010 neprišli na oslavu jej okrúhleho jubilea, na ktoré ich bola osobne pozvať. Pri tejto návšteve rodičov žalobcu sa až dozvedela o tom, že účastníci konania sa rozvádajú a že žalovaná chodí za jej synovcom. Z týchto informácií bola šokovaná. Ani jeden z účastníkov konania sa jej nezdôveroval o ich súkromnom živote, resp. nestážovali sa jej jeden na druhého. Poprela, aby matke žalobcu dohovárala pokiaľ sa týka správania jej syna. Doposiaľ nevie príčiny rozvodu účastníkov, matka žalobcu jej spomínala nejaké finančné problémy.

Matka žalobcu Mária Grečková uviedla, že ešte pred rozvodom manželstva účastníkov sa jej syn sťažoval, že žalovaná sa mu vyhráža, že ho dostane do basy. Následne po podaní návrhu na rozvod manželstva mali stretnutie v byte účastníkov, kde boli obaja účastníci, ona a matka žalovanej. Stretnutie sa uskutočnilo z dôvodu dohody rozdelenia majetku účastníkov. Žalobca si toto stretnutie nahrával, o čom keď sa dozvedela žalovaná, zamkla ich v byte a povedala žalobcovi, že ho dostane do basy. Následne asi 10 mesiacov po ich rozvode jej žalovaná doniesla nejaké veci z bytu a pri tejto príležitosti jej podstrčila aj nejaký papier, kde bolo asi 20 bodov o tom, ako sa dá rozlíšiť psychopát. Stará matka žalobcu jej povedala o tom, že sa stretla s matkou terajšieho partnera žalovanej a tá jej hovorila, aby sa žalobca spamätal, nech s ním niečo robíme a podobne. Všade kam ide s manželom, každý na nich zazerá, že sú najhorší a to kvôli žalobcovi. Pokiaľ sa týka ich rodiny, stále vychádzajú dobre. Terézia Chovancová sa pri jednom ich stretnutí vyjadrila o žalobcovi v tom smere, nech sa spamätá. Niekedy v roku 2011 ju doma navštívila p. Bernátová, ktorú predtým nepoznala. Táto jej vyčítala, že žalobca sa stretáva s jej dcérou a vravela, aby si žalobca našiel mladšiu ženu, nech má s ňou deti a podobne, žalovanú pritom nespomínala. Žalovaná sa jej počas manželstva účastníkov nikdy nestážovala, aby bol

k nej žalobca hrubý, agresívny, aby jej ubližoval. Stalo sa však, že brat žalovanej sa vyhrážal jej synovi, že keď ublíži sestre, tak že ho zabije.

Terajší partner žalovanej Jozef Grečko uviedol, že v roku 2010 ho žalobca fyzicky napadol a preto na neho v roku 2012 podal trestné oznámenie. Trestné oznámenie nepodal hneď z dôvodu, že žalovaná ho žiadala, aby toto nepodával. Následne to urobil z dôvodu, že neskôr v roku 2010 našiel v meste pomalované jeho auto, mal defekt. V decembri 2011 opäť mal poškriabané auto a opäť podozrieval žalobcu. V januári 2012 sa situácia opakovala. Žalobca sa mu vyhrážal SMS.

Svedkyňa Lýdia Grečková uviedla, že žalovanú pozná od roku 2010 a táto sa pred ňou nikdy bližšie nevyjadrovala k osobe žalobcu. S rodičmi žalobcu sa osobne pozná. Od roku 2009 sa nerozprávajú, nekontaktujú. Od uvedenej doby nenavštívila ani starých rodičov žalobcu. S babkou žalobcu sa stretla na cintoríne a túto oslovila z dôvodu, že predtým jej niekto poslal fotky žalovanej a boli to nepríjemné fotky. Babke žalobcu povedala o tom s tým, že to nie je normálne. O ničom inom nerozprávala. V marci 2013 sa rozprávala s otcom žalobcu, ktorému povedal o tom, že aj druhé deti sa rozvedú a nerobia z toho také ceremónie.

Brat žalovanej Ing. Miroslav Olejník uviedol, že jeho vzťah so žalobcom počas doby, kedy účastníci konania žili v spoločnej domácnosti bol normálny, neutrálny. V súčasnej dobe je negatívny a to na základe útoku žalobcu voči jeho rodičom. Došlo k tomu tak, že žalobca prišiel k nim domov so svojou mamkou a babkou. Žalobca útočil na jeho rodičov v súvislosti s nejakými majetkovými záležitosťami. Keď to trvalo dlhšie, vyšiel na chodbu a žalobcu upozornil na to, aby jeho rodičov do takýchto záležitostí nezaťahoval. Sestra mu nepovedala, prečo podala návrh na rozvod manželstva. Bol z toho dosť prekvapený, keďže dovtedy mu o tom nič nepovedala. Ani po rozvode žalovaná nikdy nič nerozprávala o záležitostiach, ktoré má so žalobcom.

Žalobca listom zo dňa 22.2.2011 vyzval žalovanú, aby upustila od svojho konania, prestala šíriť o ňom nepravdy, ktoré znižujú jeho vážnosť a životnú dôstojnosť. Upozornenie a výzvu na zdržanie sa krivých obvinení a hrubých urážok voči jeho osobe zaslal žalobca dňa 8.2.2011 aj právnej zástupkyňi žalovanej, ktorá ju zastupovala v iných konaniach vedených tunajším súdom, voči ktorej žalobca dňa 15.1.2012 podal návrh na začatie disciplinárneho konania Slovenskej advokátskej komore. Slovenská advokátska komora listom zo dňa 29.5.2012 zaslala žalobcovi oznámenie o odložení vecí.

Podľa článku 19 ods. 1, 2 Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom tohto konania je právo na ochranu osobnosti žalobcu, kde k zásahu do jeho osobnostných práv malo dôjsť v dôsledku šírenia nepravdivých informácií o žalobcovi zo strany žalovanej. Predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je existencia dvoch základných predpokladov, ktoré musia byť splnené súčasne.

Prvým z predpokladov úspešnosti žalobného návrhu na ochranu osobnosti je existencia neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby. Zákon nedefinuje pojem zásah, ani nedáva výpočet konkrétnych

foriem zásahu, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva. Je však nepochybné, že môže sa jednať tak o aktívne, ako aj pasívne správanie, ktoré má v zákone uvedené znaky. Za neoprávnený zásah je potrebné považovať každé nepravdivé tvrdenie, ktoré zasahuje právo chránené v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či pôvodca tohto zásahu si bol alebo nebol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia. Zákonná ochrana je teda daná len vtedy, ak vytýkané prejavy sú nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. O neoprávnený zásah nepôjde vtedy, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu napr. ak ide o výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uložených povinností.

Druhým predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je skutočnosť, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Musí ísť teda o zásah objektívne spôsobilý spôsobiť zníženie dôstojnosti, vážnosti, cti, ohrozujúci postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Stačí pritom, aby zásah bol spôsobilý narušiť alebo ohroziť tieto práva, nevyžaduje sa priame vyvolanie následkov. O objektívnu spôsobilosť neoprávneného zásahu vyvolať uvedené následky ide vždy, keď sa určité tvrdenia dostanú na verejnosť. Za nespôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť osobnostné právo inej osoby treba považovať preto zásahy, ktoré boli prednesené za takých okolností, pri ktorých nehrozilo ich zverejnenie a nemohli teda znížiť vážnosť občana medzi spoluobčanmi.

Predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je nepochybne aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu a vznikom tejto nemajetkovej ujmy.

V predmetnej veci chce súd v prvom rade poukázať na vzťah medzi účastníkmi konania t.j. subjektmi uplatneného práva na ochranu osobnosti. Žalobca a žalovaná boli manželmi, ich manželstvo bolo rozvedené rozhodnutím tunajším súdom v roku 2009. Subjektom, ktorý mal v danej veci zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu je teda jeho bývalá manželka, zásah sa mal týkať žalobcu ako fyzickej osoby. Súdu je známe, a to aj z vyjadrení účastníkov, ako aj vlastnej činnosti, že tunajším súdom boli a sú vedené viaceré súdne konania medzi účastníkmi. V súčasnej dobe doposiaľ nie je právoplatne ukončené konanie o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov.

K neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovanej malo začať dochádzať v roku 2009 a tieto trvajú doposiaľ. K zásahom malo začať dochádzať v čase kedy žalovaná, ešte v čase pred rozvodom manželstva účastníkov, avšak v dobe, kedy už ich vzájomné vzťahy boli narušené, vymenila zámok na ich spoločnom byte a to bez vedomia žalobcu. V byte mal pritom žalobca svoje osobné veci, veci patriace do jeho výlučného vlastníctva, ako aj osobné doklady. Ako protiprávne konanie žalovanej žalobca v tomto prípade označil zadržovanie jeho dokladov v súvislosti s jeho vtedajším zamestnaním v dôsledku čoho mal množstvo pracovných problémov a stretol sa s negatívnymi reakciami jeho nadriadených a spolupracovníkov. V dôsledku uvedeného zásahu, ako aj skutočnosti, že žalovaná prezradila jeho príslušnosť k Slovenskej informačnej službe, bol nútený požiadať o rozviazanie služobného pomeru u tohto zamestnávateľa. Skutočnosť, že došlo k výmene zámku na spoločnom byte účastníkov konania, žalovaná v konaní nepoprela. Zo strany žalobcu však v konaní nebolo preukázané, aby práve v súvislosti s týmto konaním žalovanej mu boli spôsobené pracovné problémy a ani to, aby práve v dôsledku výmeny zámku na byte bol nútený rozviazať služobný pomer v Slovenskej informačnej službe. Žalobca nepreukázal, aby zo strany žalovanej mu bolo odmietnuté vydanie dokladov, ktoré sa týkali jeho práce. Uvedené nevyplýva ani z písomnej výzvy, ktorou žalobca žiadal žalovanú o vydanie jeho vecí nachádzajúcich sa v predmetom byte. Taktiež nebolo z jeho strany preukázané, že to bola práve žalovaná, ktorá vyzradila jeho príslušnosť k Slovenskej informačnej službe. V konečnom dôsledku súd konštatuje, že k uvoľneniu zo služobného pomeru žalobcu došlo na základe jeho vlastnej žiadosti a nie zo strany zamestnávateľa. V konaní taktiež nebolo preukázané, aby dôvodom opätovného neprijatia žalobcu do služobného pomeru u toho istého zamestnávateľa mali byť listy žalovanej adresované Slovenskej informačnej službe. Naopak sám žalobca uviedol, že podľa oznámenia jeho predchádzajúceho zamestnávateľa v jednom z trestných konaní, jeho predchádzajúci zamestnávateľ oznámil, že neeviduje žiadne podanie žalovanej týkajúce sa jeho osoby. Nemožno preto konštatovať, že dôvodom opätovného neprijatia žalobcu mali byť podania žalovanej zaslané jeho poslednému zamestnávateľovi. Taktiež žiadnym spôsobom nebolo preukázané, aby v dôsledku správania resp. konania žalovanej, žalobca nebol prijatý do služobného pomeru v Policajnom zbore SR.

Neoprávneným zásahom do práv žalobcu mala byť aj skutočnosť, že žalovaná sa negatívne o ňom vyjadrovala v jej zamestnaní, v dôsledku čoho došlo k pochybeniu pracovníkov banky pri vybavovaní jeho žiadostí a následne k zrušeniu účtov v banke zo strany žalobcu a jeho rodičov. V konaní bolo preukázané, že k pochybeniam zo strany bankových úradníkov vo vzťahu k žalobcovi došlo, čo je zrejme z listinných dôkazov predložených žalobcom. Nebolo však preukázané, aby k týmto pochybeniam došlo v dôsledku neoprávneného zásahu zo strany žalovanej, teda aby z jej strany skutočne došlo k negatívnym vyjadreniam o osobe žalobcu medzi pracovníkmi banky. Uvedené nepreukazuje ani mailová komunikácia medzi pracovníkmi banky, pretože z tejto vyplýva len to, že žalobca je bývalým manželom pracovníčky banky - žalovanej a že je medzi nimi problematické vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva. Uvedené informácie nemožno hodnotiť ako neoprávnený zásah, ide o pravdivé skutočnosti, ktoré vyplývajú aj z vyjadrení oboch účastníkov. Pokiaľ sa v predloženej mailovej výmene uvádza, že žalobca má znepríjemňovať život žalovanej a jej rodine súd uvádza, že nie je preukázané, že tieto informácie poskytla svojim spolupracovníkom práve žalovaná a to s poukazom aj na to, že v mailovej výmene sa uvádza, že je to práve žalobca, ktorý často navštevuje pobočku banky a rozpráva o problémoch účastníkov. Skutočnosť, aby práve žalovaná rozširovala v jej zamestnaní nepravdivé informácie o žalobcovi neboli potvrdené ani vypočutou svedkyňou Ing. Máriou Novákovou - nadriadenou žalovanej v tom čase, ktorá naopak uviedla, že žalovaná sa pred ňou nikdy vo vzťahu k žalobcovi nevyjadřila urážlivým alebo hanlivým spôsobom.

Ďalším neoprávneným zásahom do osobnostných práv žalobcu podľa jeho vyjadrenia malo byť negatívne vyjadrovanie sa žalovanej pred pracovníkmi Obecného úradu v Smižanoch s úmyslom poškodiť jeho meno a to v súvislosti s jej žiadosťami resp. vyjadreniami v rámci správnych konaní. Ako ďalší neoprávnený zásah označil žalobca skutočnosť uvádzané žalovanou v trestných oznámeniach, podnetoch na správne konanie a pri výsluchoch v rámci týchto konaní. Pokiaľ sa týka podávania trestných oznámení resp. podnetov na správne konanie zo strany žalovanej a jej terajšieho partnera na žalobcu, resp. podávania žiadostí na verejné inštitúcie ide o právo v rámci subjektívneho práva každej osoby a v rámci právnych noriem. Za neoprávnený zásah nemožno považovať tvrdenia, ktoré boli uvedené alebo prednesené za takých okolností, za ktorých nehrozilo ich zverejnenie. Zápisnice o výsluchu podozrivej, obvinenej osoby resp. svedka pritom nie sú zverejňované, slúžia pre účely rozhodnutia v tom - ktorom konaní. To isté platí aj pokiaľ sa týka vyjadrení žalovanej v občiansko - právnych konaniach vedených tunajším súdom. V konaní nebolo preukázané, aby žalovaná zverejnila jej podania resp. aby verejne oznámila jej výpovede zo správnych alebo súdnych konaní alebo konaní pred orgánom činným v trestnom konaní. Výpovede žalovanej v správnom konaní týkajúcom sa stávieb na chate žalobcu označil ako krivé výpovede. Tieto boli prednesené žalovanou pred správnym orgánom a súd v tomto konaní nie je oprávnený konštatovať, že zo strany žalovanej došlo k spáchaniu prečinu krivej výpovede podľa ustanovení Trestného zákona.

O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Jednou z takých okolností je aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uložených povinností. Prednes resp. výpoveď účastníka občianskeho súdneho konania, trestného konania alebo správneho konania, pri ktorom sa vyjadruje k prejednávanej veci alebo pri ktorom opisuje rozhodujúce skutočnosti, je výkonom jeho procesného oprávnenia (obdobne ide aj o výpoveď svedka, ktoré je plnením zákonnej povinnosti). Pokiaľ pri realizácii tohto procesného oprávnenia resp. plnenia povinnosti dôjde k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby, neposudzuje sa takýto zásah ako neoprávnený pokiaľ, pokiaľ sa osoba vykonávajúca toto právo alebo povinnosť nedopustí excesu. Osoba obvinená, či už z trestného činu alebo priestupku sa môže v podstate obhajovať a brániť akýmkoľvek dovoleným spôsobom. Pri posudzovaní správania určitej osoby zúčastnenej na občianskom, trestnom, či správnom konaní, či už účastníka konania alebo svedka z hľadiska toho, či sa pri výkone svojich procesných oprávnení alebo pri plnení svojich procesných povinností dopustila excesu a neoprávnené zasiahla do osobnostných práv inej osoby, treba za exces v uvedenom zmysle považovať každé konanie, ktoré vybočilo z rámca zodpovedajúceho výkonu príslušného procesného oprávnenia. V danej veci nebolo zo strany žalobcu preukázané, aby žalovaná pri výkone svojich práv - podávaní oznámení na žalobcu, výpovediach v súdnych resp. správnych konaniach vybočila z rámca svojho oprávnenia t.j. aby jej vyjadrenia boli takého charakteru, aby ich bolo možné označiť za exces z jej procesných oprávnení t.j. aby jej vyjadrenia boli hrubourážlivé resp. zosmiešňujúce, a teda v tomto smere nemožno vyjadrenia žalovanej považovať za neoprávnený zásah.

Za neoprávnený zásah zo strany žalovanej nemožno považovať ani postup jej právnej zástupkyne v súdnych konaniach vedených medzi účastníkmi konania. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Pokynmi klienta nie je viazaný len ak sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Dokazovaním nebolo preukázané, aby právna zástupkyňa v iných súdnych konaniach týkajúcich sa účastníkov konania vedených tunajším súdom konala v rozpore s právnymi predpismi, naopak táto v súlade s jej advokátskymi povinnosťami obhajovala a presadzovala práva a záujmy svojej klientky - žalovanej.

Čo sa týka rozširovania nepravdivých informácií o žalobcovi zo strany žalovanej o tom, že je agresívny, vulgárny, že je zlým človekom a že žalovaná ho zničí a dostane ho do basy, súd opätovne poukazuje na to, že predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Musí ísť teda o zásah objektívne spôsobilý spôsobiť zníženie dôstojnosti, vážnosti, cti, ohrozujúci postavenie a uplatnenie v spoločnosti. O objektívnu spôsobilosť vyvolať následky ide vždy vtedy, ak sa určité tvrdenia dostanú na verejnosť. Dokazovaním nebolo preukázané, aby sa žalovaná na verejnosti vyjadrovala o žalobcovi hanlivým spôsobom. Ako bolo vyššie uvedené, dokazovaním nebolo preukázané, aby sa žalovaná vyjadrovala v negatívnom slova zmysle o žalobcovi v jej zamestnaní, na obecnom úrade, pred známymi účastníkmi resp. u posledného zamestnávateľa žalobcu. Naopak z listinných dôkazov bolo zistené, že bol to žalobca, ktorý o problémoch účastníkov v súvislosti s rozvodom ich manželstva a ich majetkovým vyporiadaním oboznamoval či už pracovníkov banky resp. obecného úradu. Uvedené je zrejme z listu starostu obce Smižany a mailovej komunikácie pracovníkov banky. Čo sa týka nepravdivých resp. hanlivých vyjadrení žalovanej pred rodinnými príslušníkmi účastníkov súd uvádza, že pokiaľ sa žalovaná o žalobcovi vyjadriala negatívne len pred rodinnými príslušníkmi napr. pred matkou žalobcu, uvedené nenapĺňa znaky verejnosti a teda takéto vyjadrenia nemožno považovať za verejné. Okrem toho, ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, aby sa žalovaná pred ním vyjadrovala o žalovanom v negatívnom slova zmysle. Pokiaľ sa aj svedok Mgr. Pavol Bodák a Ing. Miroslav Olejník vyjadрили, že svoj názor na žalobcu zmenili, obaja uviedli, že dôvodom toho neboli vyjadrenia žalovanej. Výsluch svedkov Márie Olejníkovej a Štefana Olejníka súd zamietol z dôvodu, že sa jedná o blízkych príbuzných a to rodičov žalovanej, pred ktorými ak by žalovaná uviedla nepravdivé okolnosti, tieto by nenapĺňali znaky verejnosti.

Súd na základe uvedeného konštatuje, že žalobca nepreukázal v konaní základné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. V konaní nebola preukázaná existencia neoprávnených zásahov zo strany žalovanej, ani existencia ujmy, ktorú malo konanie žalovanej žalobcovi privodiť na jeho cti a dôstojnosti. Žalobca tak nepreukázal ani ďalší z predpokladov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorým je ujma na osobnosti fyzickej osoby spočívajúca v znížení dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v značnej miere. Návrh žalobcu súd preto ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaných ustanovení. V konaní mala úspech žalovaná, avšak táto si náhradu trov konania neuplatnila. Žalobca nebol v konaní úspešný a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Z.z., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Súd nezaviazal žalovanú k úhrade súdneho poplatku z návrhu, hoci žalobcovi bolo pre toto konanie priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a to z dôvodu, že žalovaná bola v konaní úspešná.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.